

Joi, 19 februarie 2009

9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltului Reprezentant pentru politica externă și de securitate comună, guvernelor și parlamentelor statelor membre, trimisului Cvartetului în Orientul Mijlociu, Președintelui Autorității Palestiniene, Consiliului Legislativ Palestinian, guvernului israelian, precum și Knessetului.

Locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii Europene

P6_TA(2009)0060

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la locul special pe care îl ocupă copiii în acțiunile externe ale Uniunii Europene (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 februarie 2008 intitulată „Copiii ocupă un loc special în acțiunile externe ale Uniunii Europene” (COM(2008)0055),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 5 februarie 2008 intitulat „Copiii în situații de urgență și de criză” (SEC(2008)0135),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 5 februarie 2008 intitulat „Planul de acțiune al Uniunii Europene privind drepturile copiilor în acțiunile externe” (SEC(2008)0136),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 9 aprilie 2008 intitulată „UE – partener global pentru dezvoltare: Accelerarea progreselor către Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului” (COM(2008)0177),
- având în vedere concluziile Consiliului din 26 mai 2008 privind promovarea și drepturile copilului în acțiunile externe ale Uniunii Europene - dimensiunea dezvoltării și dimensiunea umanitară,
- având în vedere concluziile Consiliului European din 19-20 iunie 2008,
- având în vedere orientările UE privind promovarea și protecția drepturilor copilului, adoptate de Consiliu în decembrie 2007,
- având în vedere orientările UE privind copiii și conflictele armate, adoptate de Consiliu în decembrie 2003, precum și varianta lor actualizată din iunie 2008,
- având în vedere lista de control privind integrarea și protecția copiilor afectați de conflictele armate în operațiunile Politicii europene de securitate și apărare (PESA), adoptată de Consiliu în mai 2006,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului (CDC), adoptată de Adunarea Generală la 20 noiembrie 1989, și protocoalele opționale la aceasta,
- având în vedere agenda de acțiuni a UE privind ODM adoptată de Consiliu la 18 iunie 2008,
- având în vedere Rezoluția ONU 1612 (2005) privind copiii și conflictele armate, adoptată de Consiliul de Securitate al ONU în cadrul celei de-a 5235-a reuniuni din 26 iulie 2005,

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere Convenția Organizației Internaționale a Muncii (OIM) nr. 138 privind vârsta minimă de încadrare în muncă, adoptată la Geneva la 26 iunie 1973, și Convenția OIM nr. 182 privind interzicerea celor mai grave forme de muncă efectuată de copii și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, adoptată la Geneva la 17 iunie 1999,
- având în vedere Declarația Mileniului a Organizației Națiunilor Unite adoptată de Adunarea Generală la 8 septembrie 2000,
- având în vedere documentul final al Sesiunii speciale a ONU dedicată copiilor, organizată la sediul ONU în mai 2002, intitulată „O lume demnă pentru copii”,
- având în vedere studiul Secretarului General al ONU privind violența față de copii, prezentat la Adunarea Generală a ONU din 11 octombrie 2006,
- având în vedere raportul „Copiii și obiectivele de dezvoltare ale mileniului” întocmit de Fondul Organizației Națiunilor Unite pentru Copii (UNICEF) pentru Organizația Națiunile Unite în decembrie 2007,
- având în vedere raportul „Situția copiilor lumii 2008”, publicat de UNICEF în decembrie 2007,
- având în vedere raportul pe 2008 privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului, publicat de Departamentul afaceri economice și sociale al ONU în august 2008,
- având în vedere Angajamentele de la Paris privind protecția copiilor împotriva recrutării ilegale sau folosirii în forțe armate sau grupări armate și Principiile și orientările de la Paris privind copiii asociați cu forțele sau grupările armate, adoptate de miniștrii și reprezentanții țărilor care s-au reunit la Paris la 5-6 februarie 2007,
- având în vedere Carta africană privind drepturile și bunăstarea copilului, adoptată de Organizația Unității Africane (OUA) în 1990, care a intrat în vigoare la 29 noiembrie 1999,
- având în vedere Acordul de la Cotonou ⁽¹⁾ modificat ⁽²⁾, în special articolul 9 intitulat „Elemente esențiale privind drepturile omului, principiile democratice și statul de drept și elementul fundamental privind buna guvernare” și articolul 26 intitulat „Aspecte referitoare la tineret”,
- având în vedere Rezoluția Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE privind drepturile copilului și copiii-soldați ⁽³⁾, adoptată la Addis Abeba la 19 februarie 2004,
- având în vedere Rezoluția Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE privind consecințele sociale ale muncii efectuate de copii și strategiile pentru combaterea muncii efectuate de copii, adoptată la Port Moresby la 28 noiembrie 2008,
- având în vedere Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007 și versiunile consolidate ale Tratatului privind Uniunea Europeană și Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, în care se afirmă că Uniunea Europeană „combate excluziunea socială și discriminările și promovează justiția și protecția sociale, egalitatea între femei și bărbați, solidaritatea între generații și protecția drepturilor copilului” și că, în relațiile sale cu restul comunității internaționale, UE „contribuie la pacea, securitatea, dezvoltarea durabilă a planetei, solidaritatea și respectul reciproc între popoare, comerțul liber și echitabil, eliminarea sărăciei și protecția drepturilor omului și, în special, a drepturilor copilului”,

⁽¹⁾ Acord de parteneriat între membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (JO L 317, 15.12.2000, p. 3).

⁽²⁾ JO L 209, 11.8.2005, p. 27.

⁽³⁾ JO C 26, 29.1.2004, p. 17.

Joi, 19 februarie 2009

- având în vedere declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene intitulată „Consensul european” ⁽¹⁾, și, în special, cerința unei abordări integratoare a drepturilor copilului în cadrul punerii în aplicare a politicii de dezvoltare a Comunității,
 - având în vedere declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei Europene, intitulată „Consensul european privind ajutorul umanitar” ⁽²⁾; și, în special, cerința de a acorda o atenție deosebită copiilor și de a aborda nevoile specifice ale acestora,
 - având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 24 privind drepturile copilului,
 - având în vedere programul de acțiune stabilit prin Decizia nr. 293/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 ianuarie 2000 de adoptare a unui program de acțiune comunitară (programul Daphne) (2000-2003) referitor la măsuri preventive pentru a combate violența împotriva copiilor, adolescenților și femeilor ⁽³⁾,
 - având în vedere declarația politică adoptată la Berlin, la 4 iunie 2007, cu ocazia Forumului european privind drepturile copilului, în care este reiterată voința de a se ține seama în mod sistematic de drepturile copilului în politicile interne și externe ale Uniunii Europene,
 - având în vedere „Cadru pentru protecția, îngrijirea și sprijinirea orfanilor și a copiilor vulnerabili care trăiesc într-o lume cu HIV și SIDA” publicat de Forumul Partenerilor Globali în iulie 2004,
 - având în vedere rezoluția sa din 3 iulie 2003 referitoare la traficul de copii și copiii-soldați ⁽⁴⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 5 iulie 2005 privind exploatarea copiilor în țările în curs de dezvoltare, cu un accent deosebit asupra muncii copiilor ⁽⁵⁾,
 - având în vedere rezoluția sa din 16 ianuarie 2008 referitoare la strategia UE privind drepturile copilului ⁽⁶⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru cultură și educație și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0039/2009),
- A. întrucât respectarea drepturilor copiilor este esențială pentru șansele individuale ale acestora în viață, precum și pentru progresele către eliminarea sărăciei;
- B. întrucât rolurile bazate pe sex pe care o societate le atribuie copiilor săi au un efect determinant asupra viitorului acestora: accesul la alimente și educație, participarea la forța de muncă, statutul în relații, precum și sănătatea fizică și psihologică;
- C. întrucât, în mare măsură, obiectivele stabilite prin Convenția privind drepturile copilului rămân încă neatinse;

⁽¹⁾ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO C 25, 30.1.2008, p. 1.

⁽³⁾ JO L 34, 9.2.2000, p. 1.

⁽⁴⁾ JO C 74 E, 24.3.2004, p. 854.

⁽⁵⁾ JO C 157 E, 6.7.2006, p. 84.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0012.

Joi, 19 februarie 2009

- D. întrucât din cele 2,2 miliarde de copii din lume, 1,9 miliarde (86 %) trăiesc în țări în curs de dezvoltare, iar peste 98 % dintre copiii care trăiesc în condiții de sărăcie extremă provin din țările în curs de dezvoltare;
- E. întrucât în lume mor zilnic peste 26 000 de copii cu vârsta mai mică de cinci ani, majoritatea din cauze care pot fi prevenite, și întrucât, conform tendințelor actuale, obiectivul de dezvoltare al mileniului de a reduce cu două treimi rata mortalității infantile nu va fi atins înainte de 2045;
- F. întrucât punctul 9 al programului de acțiune adoptat la cea de-a patra Conferință mondială privind femeile, desfășurată la Beijing, în perioada 4-15 septembrie 1995, constituie, de asemenea, un principiu fundamental, enunțat la toate conferințele internaționale pe tema drepturilor copilului care au avut loc în deceniul precedent;
- G. întrucât, în cazul în care Tratatul de la Lisabona este ratificat de toate statele membre, protecția drepturilor copilului devine un obiectiv specific al politicii externe a Uniunii;
- H. întrucât Comisia a fost împuternicită de Consiliu să analizeze impactul stimulentei pozitive asupra vânzării produselor fabricate fără a se recurge la munca copiilor și să examineze și să raporteze asupra posibilității unor măsuri suplimentare în ceea ce privește produsele care au fost fabricate recurgând la cele mai grave forme ale muncii copiilor,
- I. întrucât dreptul copiilor la educație nu este negociabil, iar educația și pregătirea profesională joacă un rol important în strategia pentru eliminarea treptată a muncii efectuate de copii;
- J. întrucât exploatarea comercială a copiilor constituie o violare gravă a demnității lor umane și este împotriva principiilor de dreptate socială;
- K. întrucât cei care achiziționează bunuri din țările în curs de dezvoltare se află într-o poziție-cheie să detecteze și să refuze să achiziționeze bunuri făcute în totalitate sau parțial cu muncă efectuată de copii, putând astfel cauza presiune economică directă și eficientă,
1. salută Comunicarea sus-menționată a Comisiei intitulată „Copiii ocupă un loc special în acțiunile externe ale Uniunii Europene” și documentele de lucru suplimentare ale serviciilor Comisiei, precum și concluziile aferente ale Consiliului, considerându-le un pas important către o strategie a UE privind drepturile copilului;
 2. recunoaște că instituțiile UE au acordat o importanță crescândă drepturilor copilului, dar subliniază că rămân încă multe de făcut pentru a pune în practică angajamentele politice și că niciunul dintre planuri nu va fi realizat în lipsa unei finanțări suficiente;
 3. subliniază importanța atingerii ODM-urilor privind eforturile de protejare a drepturilor copilului și îndeamnă statele membre să își îndeplinească angajamentele de a asigura o finanțare suficientă și previzibilă prin intermediul unui ajutor bugetar planificat, în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite pentru 2010;
 4. solicită Uniunii să acționeze cu fermitate pentru eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva fetelor (încă din momentul concepției) și să aloce resurse financiare suficiente pentru combaterea inegalităților subsecvente;
 5. salută cele patru principii directe ale planului de acțiune al Comisiei privind drepturile copiilor în acțiunile externe, care includ o abordare integrată și coerentă bazată pe drepturile copilului;
 6. recunoaște că o abordare bazată pe drepturile copilului se fondează pe normele și principiile definite în Convenția privind drepturile copilului și este orientată către realizarea acestora;
 7. solicită aderarea Comunității Europene la Convenția Europeană privind drepturile omului și la alte convenții care se referă la exercitarea drepturilor copilului, la adopție, la exploatarea sexuală a copiilor, la munca efectuată de copii, la protejarea copiilor în cazul conflictelor armate și la abuzul sexual asupra copiilor;

Joi, 19 februarie 2009

8. invită Comisia și statele membre să promoveze punerea în aplicare a Convenției privind drepturile copilului și a protocoalelor aferente și să întărească sprijinul acordat reformelor sistemelor judiciare din țările terțe, care sunt concepute pentru a proteja copiii;
9. subliniază faptul că orice acțiune în favoarea drepturilor copilului ar trebui să respecte rolul prioritar al părinților și al familiei apropiate a copilului, precum și al persoanelor care au în primul rând în întreținere un copil sau sunt tutori ai acestuia, o atenție specială fiind acordată îmbunătățirii statutului mamelor;
10. reamintește, cu toate acestea, că poate fi în interesul copilului aflat în dificultate în cadrul familiei sale să fie separat temporar de aceasta, dacă acest fapt reprezintă o măsură de protecție, în special în cazul în care există probleme psihosociale sau psihiatrice ale părinților, violențe intrafamiliale, rele tratamente și abuzuri sexuale;
11. subliniază necesitatea urgentă de a acorda o atenție deosebită fetelor și băieților celor mai vulnerabili și excluși social, inclusiv copiilor cu handicap, copiilor migranților, copiilor aparținând minorităților, copiilor separați de familie sau neînsoțiți și copiilor privați de îngrijirea părintească;
12. subliniază că pentru a pune în practică abordarea bazată pe drepturile copilului, UE trebuie să efectueze o analiză detaliată a drepturilor copilului, de preferință la adoptarea sau revizuirea documentelor de strategie la nivel național, regional și tematic pe baza cărora pot fi selectate acțiunile și programele care vizează aspecte legate de copii; în această privință, invită Comisia să ofere Parlamentului, cât mai curând posibil sau în timpul revizuirii la jumătatea perioadei a programelor de dezvoltare, o sinteză a acțiunilor privind copiii și a alocațiilor financiare;
13. subliniază că drepturile copilului trebuie incluse sistematic în dialogul politic și în dezbaterile legate de politici purtate de UE cu țările partenere;
14. invită Comisia să realizeze un raport din care să reiasă dacă acordurile internaționale existente dintre Uniunea Europeană și state terțe conțin deja o clauză obligatorie din punct de vedere juridic privind protejarea drepturilor copilului și, în caz contrar, dacă această clauză ar putea fi adăugată în acorduri;
15. consideră că participarea copiilor trebuie instituționalizată și finanțată mai bine în țările partenere și la nivelul UE;
16. sprijină extinderea rețelilor existente pentru tineret și copii ca platforme durabile pentru implicarea și consultarea copiilor și solicită Comisiei să invite sistematic aceste rețele să contribuie la dezbaterile privind documentele de strategie de țară, precum și să încurajeze participarea acestora la dezvoltarea instrumentelor de planificare naționale;
17. invită Comisia să ajute țările partenere să adopte proceduri bugetare care să favorizeze copiii, în special în situațiile în care Uniunea Europeană oferă sprijin bugetar, și să dezvolte planuri de măsuri naționale pentru copii, integrate și cuprinzătoare, cu valori de referință clare, obiective măsurabile și termene și mecanisme de revizuire privind drepturile copilului;
18. insistă ca sprijinul bugetar general al UE să includă fonduri pentru consolidarea capacității ministerelor relevante (cum ar fi ministerele care se ocupă de probleme sociale, sănătate, educație și justiție), pentru a se asigura că acestea pot avea politicile și instrumentele corespunzătoare pentru a finanța și a implementa servicii pentru copii;
19. subliniază că, în cadrul acțiunilor sale externe, UE ar trebui să încurajeze cu tărie guvernele țărilor terțe să respecte standardele internaționale privind drepturile copilului, în special în ceea ce privește furnizarea unor servicii sociale de bază pentru copii, precum distribuirea gratuită de alimente în școli și creșe și accesul la îngrijiri medicale; subliniază, în același timp, că garantarea unui acces echitabil la educație pentru copiii aflați în situații de conflict armat sau în situații post-conflict reprezintă o investiție importantă în prevenirea conflictelor;
20. constată că în ciuda evoluțiilor pozitive recente la nivel comunitar, resursele instituționale și umane ale UE dedicate drepturilor copilului rămân insuficiente;

Joi, 19 februarie 2009

21. recomandă desemnarea unui reprezentant special al UE în vederea asigurării vizibilității drepturilor copilului și pentru ca UE să își asume rolul de lider în această chestiune;
22. consideră că, în cadrul fiecărei delegații a Comisiei, ar trebui să existe o persoană responsabilă cu aspectele referitoare la copii și invită Comisia și statele membre să garanteze că întreg personalul de la sediile și misiunile/delegațiile sale este instruit în mod corespunzător și primește note explicative privind modul în care drepturile copilului trebuie integrate în acțiunile externe, precum și modul în care se gestionează participarea sigură și eficace a copiilor;
23. solicită ca protejarea drepturilor copilului în conformitate cu Convenția ONU privind drepturile copilului să dețină un loc central în cadrul multianual al Agenției Europene pentru Drepturi Fundamentale; consideră că agenția ar trebui să formeze, împreună cu organizațiile internaționale, cu mediatorii pentru copii și cu organizațiile neguvernamentale o rețea pentru a folosi cunoștințele și experiența acumulată de acestea;
24. salută angajamentul Comisiei de a aborda încălcările drepturilor copilului, cum ar fi munca copiilor, traficul de copii, copiii-soldați, copiii afectați de conflictele armate și toate formele de violență împotriva copiilor, inclusiv exploatarea sexuală și practicile tradiționale vătămătoare; insistă, cu toate acestea, asupra faptului că accentul ar trebui să cadă asupra cauzelor care stau la baza încălcării drepturilor copilului și asupra prevenirii acestora;
25. solicită Comisiei să includă lupta împotriva impunității în acțiunile sale externe și în relațiile cu țările terțe ca o măsură importantă de prevenire a încălcării drepturilor copiilor;
26. invită Comisia și statele membre să stabilească prioritățile de dezvoltare a strategiilor și sistemelor naționale de protecție a copiilor în țările partenere, prin care copiii și familiile să poată beneficia de servicii de sprijin înainte de a fi vătămați copiii;
27. invită Comisia și statele membre să sprijine structurile instituționale din țările partenere în protejarea și promovarea drepturilor copilului, inclusiv mediatorii independenți;
28. consideră că ar trebui depuse eforturi pentru a crește înțelegerea și respectul pentru drepturile copilului în rândurile părinților și ale îngrijitorilor, precum și în rândul persoanelor care lucrează cu copii, cum ar fi profesori și cadre medicale;
29. invită Consiliul și Comisia să integreze înregistrarea oficială a nașterilor în politica de cooperare pentru dezvoltare, ca drept fundamental și mijloc important de protecție a drepturilor copilului;
30. recunoaște că îngrijirea și educarea copiilor de vârstă fragedă, inclusiv imunizarea, îngrijirea părintească, îngrijirea în grădinițe și creșe, reprezintă un drept al copilului; de asemenea, recunoaște că începutul copilăriei reprezintă o perioadă importantă pentru dezvoltare, iar malnutriția și lipsa îngrijirii pot duce atât la deficiențe fizice, cât și intelectuale;
31. subliniază că îndeplinirea ODM 2 privind educația universală în ciclul școlar primar și a ODM 3 privind egalitatea de gen sunt esențiale pentru prevenirea încălcărilor drepturilor copilului;
32. subliniază faptul că intervențiile concentrate pe fete sunt necesare pentru a le oferi acestora aceleași oportunități ca și băieților, de a merge la școală, de a obține hrană suficientă, de a li se permite să își exprime opiniile și de a avea acces la servicii de sănătate;
33. solicită insistent Uniunii să dea prioritate dreptului la educație în cadrul programelor de asistență și al dialogului purtat cu țările partenere privind politica adoptată; insistă asupra necesității de combatere a discriminărilor existente în continuare în familiile nevoiașe care nu își pot permite să achite taxele școlare pentru toți copiii și care aleg să școlarizeze băieții, în detrimentul fetelor;

Joi, 19 februarie 2009

34. subliniază faptul că facilitățile și programele educaționale trebuie să fie adaptate pentru nevoile fetelor și să ofere, de exemplu, forme alternative de educație în afara instituțiilor formale sau ore flexibile pentru a veni în sprijinul fetelor care au grijă de frați;
35. subliniază faptul că investiția în educația fetelor reprezintă investiția cu cel mai mare impact în termeni de eradicare a sărăciei, reducere a creșterii populației, mortalitate redusă în rândul nou-născuților și al copiilor, malnutriție mai puțin răspândită, o mai bună prezență la școală și o sănătate îmbunătățită;
36. subliniază că educația de calitate ar trebui să constituie o prioritate, inclusiv în situații de conflict și de condiții dificile și salută planurile Comisiei de a aborda chestiunea educației în cadrul operațiunilor sale de ajutor umanitar; subliniază nevoia de orientări operaționale prin care UE se angajează să includă educația în fiecare etapă din răspunsul său umanitar, în conformitate cu standardele minime elaborate de Rețeaua inter-agenții pentru educație în situații de urgență (INEE), și solicită fonduri suficiente și personal corespunzător la nivel UE pentru implementarea angajamentului pentru o nouă politică;
37. insistă asupra faptului că niciun copil nu ar trebui să fie privat de dreptul fundamental la educație din cauza lipsei de resurse economice și reiterează apelul său către toate guvernele țărilor în curs de dezvoltare de a întocmi un plan pentru abolirea rapidă a taxelor școlare directe și indirecte pentru educația de bază, menținând în același timp un înalt nivel de educație;
38. subliniază că, în relațiile dintre UE și țările terțe, proiectele care vizează dezvoltarea competențelor sociale ale copiilor, toleranța, solidaritatea și responsabilitatea față de mediu, în special în contextul combaterii schimbărilor climatice, sunt deosebit de importante;
39. reamintește că un angajament politic de a face alegeri coerente în privința politicilor din domeniul reducerii sărăciei, a educației de calitate și a drepturilor omului este esențial pentru reducerea condițiilor care favorizează munca copiilor;
40. invită Comunitatea Europeană și statele membre să ofere mai mult sprijin comerțului echitabil și inițiativelor de etichetare prin care companiile sunt încurajate să nu recurgă la munca copiilor; recomandă ca respectarea codurilor de conduită voluntare privind drepturile fundamentale ale lucrătorilor să fie mai bine controlată și să fie transparentă pentru consumatorii europeni; consideră că contractele de achiziții publice ar trebui să fie condiționate de respectarea standardelor internaționale privind munca copiilor;
41. salută inițiativa Consiliului de a lansa un studiu privind impactul stimulentele pozitive asupra vânzării produselor fabricate fără muncă efectuată de copii și privind posibile măsuri suplimentare, inclusiv măsurile referitoare la comerț; invită Comisia să informeze Parlamentul privind elaborarea, implementarea și rezultatele acestui studiu;
42. îndeamnă Comisia să propună o metodă uniformă pentru etichetarea produselor importate în Uniunea Europeană pentru a certifica dacă au fost produse fără utilizarea muncii efectuate de copii în fiecare etapă din lanțul de producție, de exemplu, prin adăugarea indicației „fără muncă efectuată de copii” pe pachetele produselor în cauză, asigurând astfel că acest sistem este în conformitate cu regulile comerciale internaționale ale OMC;
43. evidențiază ODM 4 privind reducerea mortalității infantile și ODM 6 privind combaterea HIV/SIDA, malariei și a altor boli și îndeamnă Comunitatea și alți donatori să consolideze sistemele de sănătate publică ce furnizează întregii populații servicii rentabile de îngrijire maternă, neonatală și pediatrică și să integreze în aceste servicii de sănătate măsuri legate de anumite boli, cum ar fi furnizarea plaselor de pat împotriva țăntarilor și a medicamentelor antiretrovirale;
44. deplânge presiunile existente pentru subminarea politicilor privind drepturile în materie de sănătate sexuală și reproductivă, ceea ce duce la creșterea numărului de sarcini nedorite și avorturi periculoase în rândul femeilor tinere, și îndeamnă UE să mențină nivelul de finanțare pentru întreaga gamă de servicii de sănătate sexuală și reproductivă în vederea îndeplinirii ODM 5 privind îmbunătățirea sănătății materne;

Joi, 19 februarie 2009

45. observă efectele adverse ale crizei prețurilor la alimente asupra copiilor și subliniază nevoia de strategii ample pentru a spori siguranța nutrițională, ceea ce înseamnă nu doar acces la alimente adecvate, dar și acces la micronutrienți corespunzători, apă sigură, igienă, canalizare, servicii adecvate de îngrijire a copilului și un mediu sănătos;
46. recunoaște cadrul politic impresionant al Uniunii Europene de abordare a situației tragice în care se află copiii afectați de conflictele armate și solicită mecanisme mai bune de monitorizare, sensibilizare și instruire pentru a asigura că acesta este aplicat în mod corespunzător la fața locului;
47. consideră că un consilier pentru protecția copilului ar trebui să facă parte din misiunile PESA și subliniază faptul că pregătirea pentru personalul din misiunile PESA ar trebui să acopere subiecte privind protecția copilului;
48. subliniază faptul că programele de dezarmare, demobilizare și reintegrare (DDR), sprijinite de misiunile PESA, ar trebui să țină seama de nevoile specifice ale copilului;
49. solicită acordarea unei atenții speciale nevoilor fetelor-mame în situații de conflict și post-conflict, refugiaților și fetelor strămutate la nivel intern, precum și fetelor care sunt supuse la violuri și violență sexuală;
50. solicită Comisiei să investească în programe care au ca scop prevenirea și rezolvarea violenței sexuale, pe motive de gen, împotriva fetelor și băieților, care ar trebui să includă oferirea de truse de profilaxie post-expunere pentru prevenirea infectării cu HIV, sprijinirea serviciilor de recuperare și reintegrare socială, precum și mecanisme de raportare confidențială;
51. subliniază faptul că UE ar trebui, de asemenea, să sprijine măsuri pentru a rezolva stigmatul și discriminarea, având în vedere că deseori fetele sau tinerele femei - cum ar fi cele cu virus HIV pozitiv, victimele violului sau ale violenței sexuale, cele care au avut copii în urma violului sau cele care au făcut avort - sunt respinse de comunitățile lor;
52. atrage atenția asupra situației deosebit de dificile cu care se confruntă copiii infectați cu HIV, cei bolnavi de SIDA și cei ai căror părinți au murit de SIDA; condamnă în special violențele la care sunt supuse fetele și femeile, care se bazează pe credința că relațiile sexuale cu o femeie virgină pot vindeca de SIDA; solicită cu insistență să fie organizate campanii locale de informare prin care să fie eliminată această credință greșită, pentru a le oferi, în special tinerelor, o mai mare protecție;
53. subliniază necesitatea respectării Convenției ONU privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale familiilor acestora, astfel încât să se garanteze drepturile copiilor care provin din familii de migranți;
54. invită UE să folosească programul tematic privind azilul și migrarea, care face parte din Instrumentul de cooperare pentru dezvoltare, pentru a sprijini grupurile deosebit de vulnerabile, cum ar fi copiii migranților și copiii săraci;
55. invită Uniunea Europeană să acorde, în cadrul acțiunilor sale externe, o atenție deosebită situației copiilor victime ale discriminării, inclusiv copiilor aflați în conflict cu legea și copiilor privați de libertate și plasați în instituții închise; subliniază că ar trebui facilitat accesul copiilor la justiție și la asistență specializată și că vârsta acestora trebuie să fie luată în considerare în cadrul procedurilor judiciare prin intermediul unor măsuri speciale de protecție;
56. invită Consiliul și Comisia să abordeze, atunci când concep programe de ajutorare și în cadrul negocierii cu țările terțe a planurilor de acțiune în domeniul justiției și al afacerilor interne, problema justiției juvenile, ținând seama nu doar de ratificarea standardelor internaționale și regionale relevante, ci și de punerea în aplicare eficientă a acestora;
57. invită Comisia și statele membre să promoveze coerența politicilor privind copiii, integrând aspectele privind drepturile copilului în alte mari domenii politice cum ar fi securitatea, schimbările climatice, migrația și eficacitatea ajutoarelor;

Joi, 19 februarie 2009

58. solicită ca toate politicile UE, care ar putea avea efect asupra copiilor din țările terțe, să fie supuse unor evaluări consistente ale impactului asupra drepturilor copilului înainte de adoptarea acestora, precum și unor evaluări ulterioare; subliniază faptul că copiii ar trebui să fie considerați un grup separat și distinct, având în vedere că aceștia nu sunt afectați la fel ca adulții;
59. salută inițiativa lansată în concluziile Consiliului sus-menționate de a coordona mai bine și de a consolida diviziunea muncii în domeniul drepturilor copilului, prin identificarea politicilor și activităților existente ale Comisiei și statelor membre în țări pilot;
60. este preocupat de faptul că țările pilot nu au fost încă identificate și invită statele membre să colaboreze îndeaproape cu Comisia pentru a se asigura că acest exercițiu este implementat rapid;
61. invită Comisia să elaboreze proceduri, valori de referință și indicatori pentru a asigura că drepturile copilului care au făcut obiectul unei abordări integratoare nu sunt scoase de pe ordinea de zi și împărtășește opinia Comisiei conform căreia, pe lângă abordarea integratoare a drepturilor copilului, sunt necesare de asemenea acțiuni specifice în cadrul fondurilor geografice și al Fondului european de dezvoltare, eventual în sectoare de importanță secundară;
62. consideră că Parlamentul ar putea juca un rol mai coordonat și mai sistematic în monitorizarea angajamentelor UE privind copiii, de exemplu prin intermediul Raportului anual privind drepturile omului;
63. sugerează ca adunările interparlamentare (Adunarea Parlamentară Paritară ACP-UE, Eurolat, Adunarea Parlamentară Euro-mediteraneană) să invite la reuniunile lor organizațiile pentru copii din țările gazdă și sprijină crearea unor forumuri interregionale de tineret, cum ar fi Platforma de tineret UE-Africa;
64. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite și co-președinților Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.

Aplicarea Directivei 2002/14/CE de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană

P6_TA(2009)0061

Rezoluția Parlamentului European din 19 februarie 2009 referitoare la aplicarea Directivei 2002/14/CE de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 136-145 din Tratatul CE,
- având în vedere Declarația șefilor de stat sau de guvern din 9 decembrie 1989 privind Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor, în special articolele 17 și 18,
- având în vedere Carta socială europeană a Consiliului Europei, revizuită în 1996, în special articolul 21,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, adoptată la Nisa la 7 decembrie 2000 și semnată de către șefii de stat și de guvern ai celor 27 de state membre în mod oficial în decembrie 2007 la Parlamentul European, în special articolul 27,